

ІСТОРІЯ ВАРТОВОЇ БАШТИ

Published in 1948 by
WATCHTOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY, Inc.
International Bible Students Association
Brooklyn 1, N.Y., U.S.A.
Made in the United States of America

Перекладено на українську мову у 2026 році

ІСТОРІЯ ВАРТОВОЇ БАШТИ

Що означає для вас це слово? Чи відразу ти думаєш про всесвітню християнську організацію – Товариство «Вартової Башти» Біблії та трактатів, або про її офіційний журнал «Вартова Башта»? Чи уявляєш ти групу щирих християн – Свідків Єгови, які діють на міжнародному рівні як організоване об'єднання під керівництвом Товариства «Вартової Башти» Біблії та трактатів?

У всьому світі слово «Вартова Башта» має таке значення, однак у Центральній Африці це слово для багатьох асоціюється з певними місцевими корінними рухами, що не підкоряються законам і виникли в Ньясаленді, називаючи себе «Вартова Башта», «Товариство сторожів» та подібним чином. Деякі з їхніх членів, як відомо, перенесли не біблійні та антисоціальні доктрини й практики цих сект у райони Північної та Південної Родезії, а також Бельгійського Конго. Ці місцеві так звані рухи «Вартової Башти» пов'язували з низкою корінних заворушень, однак доказів, які б пов'язували Товариство «Вартової Башти» Біблії та трактатів, його місіонерів або Свідків Єгови з такими рухами чи їхніми протиправними діями, не було надано і надати їх неможливо. Кожен мешканець Центральної Африки має бути поінформований про факти, які чітко показують різницю між цими двома групами.

Через неправомірні дії цих місцевих корінних сект проти Товариства «Вартової Башти» Біблії та трактатів було висунуто багато хибних звинувачень, зокрема й те, що воно нібито було відповідальне за відоме «повстання корінного населення», яке відбулося в Ньясаленді у 1916 році. Насправді ж факти свідчать, що навіть місцевий «рух Вартової Башти» не мав до цього жодного стосунку. Наведені нижче уривки взято з книги «Законои Лівінгстонії», написаної В.П. Лівінгстоном, яка присвячена життєвій діяльності доктора Роберта Лоуса, що відігравав помітну роль у житті Ньясаленду

в ті роки. Джон Чілембве, керівник «повстання» та засновник того, що сьогодні відоме як Провідентська індустріальна місія (П.І.М.), ніколи не був Свідком Єгови й ніколи не мав жодного зв'язку ані з Товариством «Вартової Башти» Біблії та трактатів, ані з місцевим так званим «рухом Вартової Башти». Нижче подано витяги:

(Стор. 157) Коли, після ще одного різкого приступу гарячки, що викликало серйозне занепокоєння Комітету, він отримав телеграму від містера Вайта, конвенєра, із наказом: «Повертайтеся додому зараз», він зібрав речі, і він, місіс Лоус та Емі вирушили з Бандаве в жовтні 1901 року. Разом із ним поїхали Юрала Чірва, молодий вчитель тонга; Чарльз Домінго, його домашній слуга; та ще один юнак, з метою залишити їх у Ловедейлі (Союз Південної Африки) для навчання під час його перебування в Шотландії (Стор. 258). Доктор поїхав у Ловедейл, щоб залишити трьох місцевих хлопців, а потім відвідав усі провідні голландські церкви у Капській колонії, щоб зацікавити їхніх членів у місіонерській роботі з їхнього боку. У Кейптауні він мав інтерв'ю з містером Родсом щодо стану справ у районі Ньяса, і там виголосив промову про Ньясу, що мала несподіваний результат. Серед слухачів був Джозеф Бут, прихильник принципу «Африка - для африканців», який вирішив, що описана країна стане хорошим місцем для його пропаганди (Стор. 259). Згодом він з'явився на Шайрських височинах і, як видно, завдав багато клопоту, перш ніж його депортували (Стор. 339). Для доктора було новим досвідом промчати з нижнього Шайру навколо пагорбів Катаркта до Блантайра залізницею. На його превеликий жаль, він зустрів Чарльза Домінго, який у своїх амбіціях і нерозсудливості залишив Нгоніланд і певною мірою змішався з ефіопським рухом. Цей рух був запроваджений Джозефом Бутом, який чув доктора в Кейптауні, і здійснив свій намір відвідати країну. Він запланував проєкт промислової місії, який деякий час користувався офіційним схваленням... Але його навчання внесло дух расової ворожнечі, за що його

назавжди депортували. Він взяв одного зі своїх учнів на ім'я Чілембве, Яо, до Америки та дав йому освіту у коледжі для темношкірих, де той був висвячений після трирічного навчання. Повернувшись до Ньясаленду, він продовжував подібну пропаганду, вербуючи послідовників серед тих, хто мав образу або перебував під дисципліною місій. Саме з Чілембве Домінго мав справу, але, здається, ніколи не погоджувався з його крайніми поглядами. Коли доктор зустрів його, той уже відійшов від секти і знову повернувся до Нгоніланду, де заснував помпезну церкву та зібрав прихильників. Його вплив, на відміну від Чілембве, був на благо (Стор. 352). На початку 1915 року сталося те, що називали «повстання корінного населення» на Шайрських височинах під проводом Джона Чілембве і яке обмежалося його сектою, що складалася в основному з неосвічених тубільців племені Ангуру. Це були одні з тих спалахів, які досить часто трапляються в місцях, де білі та чорні зустрічаються і змішуються, де останні страждають від того, що вважають несправедливим, і де, як наслідок, деяка більш освічена, здібніша та чутливіша людина, обурена ситуацією, розпалює расові та релігійні пристрасті до такої міри, що не дбає про наслідки. Зазвичай за більшістю подібних повстань стоїть особисте почуття. Так було й у випадку Чілембве.

Його штаб-квартира розташовувалася поруч із Магомеро - великим маєтком пана А. Л. Брюса, племінника доктора Лівінгстона, чия політика полягала в тому, щоб не дозволяти відкриття шкіл на своїй землі. Взаємини Чілембве з керуючим, якого, випадково, також звали Лівінгстон, були вкрай неприязними, тим більше що поведження останнього з місцевими жителями, які працювали в нього, часто було надмірно жорстоким. Невдоволення в окрузі, яке підбурював Чілембве, досягло кульмінації в нападі на будинок Лівінгстона. Його та ще двох осіб було вбито, а трьох жінок і п'яťох дітей відвели із собою. Жодних речей не було викрадено, а з жінками поводитися гуманно і повернули їх

неушкодженими. Тієї ж ночі було здійснено напад на крамницю в Мандалі з метою здобути зброю та набої, але війська висунулися, і повстання було швидко придушене. Чілембве та кілька його заступників загинули під час спроби втечі, двадцять їхніх прихильників було схоплено й страчено, а інших засуджено до різних термінів каторжних робіт.

Доктор Лоуз завжди вірив, що в етіопіанстві є зародок добра, який слід було визнати й мудро з ним поводитися... Етіопіанство було лише виявом природного прагнення до відповідальності, яке, залишаючись незадоволеним, було використане невдоволеними та розвинене в політичний рух... Саме в такому дусі він у Законодавчій раді виступив з пропозицією створити Комісію для розслідування походження та мети повстання. Таку Комісію було призначено. Але в колах, несприятливо налаштованих до місій, заворушення вже приписували надмірній освіті народу, і пан Брюс вніс у Раді реакційну пропозицію - негайно закрити всі школи в країні, що перебували під керівництвом тубільних учителів. Доктор Лоуз виступив проти цієї пропозиції... (Pope 954). Пропозицію не було наполегливо підтримано, оскільки справу передали на розгляд Комісії... (Стор. 355). Звіт Комісії був кволим і незадовільним і, як доктор Лоуз заявив губернаторові, серйозним його недоліком була повна мовчанка щодо корисних результатів відповідальної місіонерської праці в Протектораті. Доктор намагався домогтися обговорення звіту в Раді, але уряд зволікав, і вся справа зрештою була відкладена й перейшла до розряду речей, які краще забути... На думку старших місіонерів, якби на чолі справ стояли такі люди, як Шарп або Меннінг, цих заворушень не сталося б...

Хоч і не пов'язаний безпосередньо з повстанням, Чарльз Домінго загинув у загальному катаклізмі. Автор бачив його у 1920 році в Мзімбі, де той перебував на службі в уряді...

Слід особливо зауважити, що «повстання корінного населення» відбулося у 1915 році. Товариство «Вартової Башти» з видання Біблії та трактатів не мало жодного

постійного представника в Ньясаленді або Родезії до 1925 року. Станом на 1925 рік деякі публікації Товариства вже потрапили до цих країн, однак не існувало жодної особи - ані європейця, ані африканця, уповноваженої представляти Товариство.

РУХ, ВІДМІННИЙ ВІД ТОВАРИСТВА

Наприкінці 1924 року до офісу Товариства у Кейп Тауні почали надходити повідомлення про те, що в Ньясаленді та Родезії існують місцеві групи, які користуються назвою «Вартова Башта» (а не «Товариство „Вартової Башти“ з видання Біблії та трактатів») і навчають доктрин, цілком протилежних усьому тому, що міститься в біблійних коментарях і підручниках Товариства. Відповідно, у 1925 році з Південно-Африканського Союзу було направлено європейських представників для з'ясування становища. Вони широко подорожували в кожній з країн протягом понад року і, як результат своїх розслідувань, представник Товариства в Кейп Тауні надіслав наведений нижче лист відповідальним урядовим посадовцям у Ньясаленді, а подібний лист - і до Родезій.

Товариство „Вартової Башти“ з видання Біблії та трактатів –
 Кейп Таун
 21 серпня 1926 року.
 Головний секретар у справах уряду.

Урядова резиденція, Зомба, Ньясаленд.

«Шановний пане, Від імені вищезазначеного Товариства маю честь повідомити Вас, що наших представників у Ньясаленді було відкликано і що на даний час ми припиняємо нашу роботу серед місцевого населення там.

Ніколи не було нашим наміром розгортати місцевий місіонерський рух ані в Південній, ані в Центральній Африці. Причиною направлення пана і пані Гадсон до Ньясаленду була діяльність певних самопроголошених місцевих «церков Вартової Башти». Цей рух ми не можемо схвалити. Він

цілковито спотворює вчення Товариства і, здебільшого, його послідовники не виявляють жодної схильності підкорятися будь-якому керівництву чи владі з нашого боку. Тому ми повністю відмежовуємося від нього.

Таким чином, нині в Ньясаленді не існує жодної особи, яка мала б повноваження представляти Товариство або навчати, проповідувати від його імені чи від імені Міжнародної асоціації дослідників Біблії. Якщо Ваш уряд дозволить рухові, що називає себе «Вартова Башта», продовжувати свою діяльність, він робитиме це виключно на власну відповідальність. Цей рух не матиме від нас жодної підтримки чи заохочення.

У минулому, через незнання справжнього стану речей, книги та література (англійською мовою) надсилалися місцевому населенню, які подавали запити й надсилали кошти. Тепер ми знаємо, що, за рідкісними винятками, ці матеріали не могли бути належним чином зрозумілими чи оціненими і часто використовувалися неналежно. Тому надалі ми припинимо надсилати книги місцевим у Ньясаленді або Родезії, за винятком випадків, коли матимемо абсолютну впевненість у добросовісності заявника.

Дякую Вам за ввічливість і допомогу, надані Вашим відомством нашим представникам під час їхнього перебування в Ньясаленді,

З повагою,

[Підпис] Т. А. Уолдер»

Керівник Південно-Африканського відділення.

Через кілька років після того, як Товариство чітко дало зрозуміти, що не має жодного зв'язку з місцевими сектами, які користувалися назвою «Вартова Башта» («Watchtower»), стало очевидно, що в Ньясаленді та Родезії були люди, які щиро цікавилися освітньою працею, яку Свідки Єгови здійснювали під керівництвом Товариства «Вартова Башта Біблії і трактатів» (Watch Tower Bible and Tract Society), і які бажали

брати в ній участь. У зв'язку з цим до відповідних урядів було подано заяви з проханням дозволити створення книжкових складів у цих країнах під європейським наглядом. Ньясаленд прихильно поставився до цієї пропозиції, і з 1934 року Товариство «Вартової Башти Біблії і трактатів» утримує в Ньясаленді своє бюро, а діяльність його справжніх прихильників – Свідків Єгови – здійснюється під європейським наглядом і контролем. Ці Свідки дотримувалися законів країни, сплачували податки, вели чисте життя, провадили свою діяльність упорядковано й жили в мирі зі своїми сусідами. Вони не зробили нічого, ані словом, ані ділом, що могло б виправдати суворі обмеження їхньої свободи богослужіння, запроваджені урядом у воєнні роки, і є надія, що всі такі обмеження, деякі з яких, на жаль, досі залишаються чинними, незабаром буде скасовано.

ЗАВОРУШЕННЯ В МІДНОМУ ПОЯСІ

У Родезії не зайняли такої ж позиції, як Ньясаленд, і в 1934 році відмовили Товариству в його проханні заснувати склад та запровадити європейський контроль над його прихильниками в цих країнах. На той час деякі публікації Товариства вже були видані мовою чин'янджа, і коли у 1935 році в Мідному поясі спалахнув страйк шахтарів, то, з огляду на те, що Товариству було відмовлено в представництві, стало легко поширити хибне обвинувачення, ніби «агітатори, пов'язані з рухом “Вартової Башти”, стояли за страйкарями», а також що «рух “Вартової Башти” бере свій початок у Сполучених Штатах Америки. Схоже, він складається з — Товариства “Вартової Башти Біблії і трактатів” ...Міжнародної асоціації дослідників Біблії». Також було неправдиво заявлено стосовно тубільних порушників порядку, що «Свідки Єгови є членами руху “Вартової Башти”».

Пан П. Дж. де Ягер, європейський представник Товариства «Вартової Башти Біблії і трактатів», та кілька Свідків Єгови, що проживали в Мідному поясі, з'явилися перед Комісією

розслідування і дали свідчення, що жоден зі Свідків Єгови не брав участі в заворушеннях і не мав жодного стосунку до їхньої провокації. Тоді пана де Ягера попросили навести уривки з публікацій Товариства, які закликали Свідків Єгови підкорятися уряду, під юрисдикцією якого вони перебувають. З публікацій, виданих до 1935 року, він навів багато цитат, серед яких наведені такі, що з'являються на сторінці 49 офіційного Звіту Комісії, призначеної для розслідування заворушень у Мідному поясі Північної Родезії, жовтень 1935 року.

«Верховенство», сторінка 61, абзац 2:

«Людина завжди повинна чинити правильно, якщо вона прагне догодити Богові. Кожна нація має свої закони, і кожен громадянин такої нації повинен їх дотримуватися, якщо лише закон не суперечить прямо Божому закону...»

З «Справедливий Володар», сторінка 28:

«Уникай усіх суперечок і конфліктів. Якщо настають заворушення та революції, тримайся подалі від них. Коментуючи Римлян 13:7, журнал “Watch Tower” 1928 року зазначає: Слова «данина» і «мити» обидва відносяться до комерційного або фінансового зобов'язання, яке уряд може накласти на тих, хто підпорядковується його владі, для покриття урядових витрат. Ісус і його учні сплачували такий податок» (див. Матвія 22:21).

Абзац 29 тієї ж статті:

«З цієї причини християнин дотримується будь-якого закону країни, який узгоджується з Божим законом. Він не підкоряється лише тому, що це закон країни, а тому що дотримуватися його — правильно».

Абзац 2 зазначає:

Кожен закон кожної нації на землі, який узгоджується з Божим законом, християнин має охоче виконувати, незалежно від того, чи є він громадянином цієї нації, чи ні.

Свідчення, надані іншими, включно з урядовими посадовцями, встановили факт, що ватажками були вемба, і ці люди заявили, що не мають жодного зв'язку з Товариством «Вартової Башти Біблії і трактатів» або зі Свідками Єгови. Урядові посадовці, які давали свідчення перед Комісією, зазначали «місцевий рух “Вартова Башта” в селах» як явище відмінне від Свідків Єгови, і що погляди, сповідувані тубільним рухом «Вартова Башта», певною мірою не збігаються з поглядами Товариства «Вартової Башти Біблії і трактатів». Комісія встановила, що «безпосередньою причиною заворушень у Муфулірі стало раптове оголошення поліцейськими шахти ввечері про підвищення податку для всіх до 15 шилінгів; а також хибне повідомлення про успіх страйку в Муфулірі разом із викликом тубільцям довести, що вони не “старі жінки”, що й стало безпосередньою причиною заворушень у Нкані та Луансії».

У зв'язку з відмовою уряду Північної Родезії дозволити Товариству встановити європейський контроль, Товариство подало звернення безпосередньо до Його Величності Секретаря держави у справах колоній у Лондоні під час заворушень на Мідному поясі. Потім Секретар колоній рекомендував задовольнити прохання Товариства, і з 1936 року Товариство підтримує склад у Лусакі під європейським контролем. Відтоді Товариству стало можливим чітко розрізнити свідків Єгови та місцевий «рух Вартової Башти».

Нещодавно в Південній Родезії було створено склад під європейським контролем. У Південній Родезії всі воєнні обмеження на літературу Товариства були скасовані 18 місяців тому, і сподіваються, що незабаром подібна ситуація складеться і в Північній Родезії. Деяке полегшення вже надано, і, здається, немає жодних причин, чому свідки Єгови в цій країні не повинні мати доступу до всіх своїх книг для вивчення Біблії та офіційного журналу «Вартова Башта». Сьогодні свідки Єгови численні в Родезії, але, на щастя, місцевий «рух Вартової Башти» практично мертвий.

Однак у Ньясаленді все ще існують «Товариство сторожів» та інші місцеві секти, які використовують назву «Вартова Башта», займаються антисоціальними практиками та відмовляються платити податки. Прочитавши цю публікацію, всі, хто бажає бути поінформованим, побачать, що такі рухи жодним чином не пов'язані з християнською організацією, відомою як Товариство „Вартової Башти“ з видання Біблії та трактатів. Ця позиція добре відома і зрозуміла уряду, і це було підтверджено в січні 1948 року, коли президент Товариства Біблії та трактатів «Вартової Башти», пан Н. І. Кнорр, приїхав з Нью-Йорка до Зомби і провів зустріч з компетентними органами влади. Але багато європейців і африканців у всіх цих країнах не знають про цю різницю, і ми сподіваємося, що ця публікація прояснить ситуацію. Товариство «Вартової Башти» з видання Біблії та трактатів та Свідки Єгови рішуче засуджують антисоціальні практики та беззаконну поведінку цих місцевих сект.

ХТО ТАКІ СВІДКИ ЄГОВИ?

На це питання кожен має право почути відповідь від свідків Єгови. Свідки Єгови - це група людей, які присвятили себе виконанню волі Всемогутнього Бога під керівництвом Його Сина, Христа Ісуса. Вони об'єдналися з метою проголошення того, що той, чие ім'я є ЄГОВА, є Вселенським Володарем, і що він є Автором і Творцем постійного небесного уряду праведності на землі, про який Христос Ісус навчав своїх учнів молитися Всемогутньому Богу. Всім вони вказують єдиний шлях до того царства, яке в належний Божий час назавжди замінить усі нинішні уряди на землі.

Хоча Єгова Бог мав своїх свідків на землі вже близько шістдесяти століть, лише в сучасну епоху вони об'єдналися для організованої роботи в усьому світі. У 1872 році (н. е.) в Америці, в місті Аллегейні поблизу Піттсбурга, штат Пенсільванія, Чарльз Тейз Рассел розпочав біблійні заняття, які регулярно проводилися для вивчення Писань про Царство Єгови та друге пришествя Христа Ісуса. Протягом кількох

наступних років подібні групи студентів Біблії, які мали ті самі інтереси, були організовані по всій території Сполучених Штатів. Згодом такі біблійні класи були створені й в інших країнах. Дотримуючись курсу навчання, розробленого штаб-квартирою в Сполучених Штатах, ці класи були об'єднані, і студенти по всьому світу стали єдині в думках щодо того, чого Всемогутній Бог навчас через Своє Слово.

З часом друковані навчальні курси з Писання, які використовували такі учні, пропонувалися від дверей до дверей спеціальними представниками в багатьох країнах з метою поширення розуміння Біблії серед усіх народів. Внаслідок цього по всьому світу були організовані інші школи або збори учнів. Відтоді свідки Єгови були і нині продовжують бути міжнародною організацією. Вони присутні в кожній нації під сонцем.

У 1884 році юридична служба цієї міжнародної асоціації була зареєстрована відповідно до законодавства штату Пенсільванія. З того часу ця некомерційна корпорація, Товариство „Вартової Башти“ з видання Біблії та трактатів (Watch Tower Bible and Tract Society), та керівний орган Свідків Єгови нерозривно пов'язані між собою. У 1909 році штаб-квартира корпорації була перенесена з Піттсбурга до Нью-Йорка (Бруклін), а потім була створена асоційована благодійна корпорація, яка використовувалася для продовження світової видавничої діяльності Свідків Єгови. Це Нью-Йоркська корпорація, яка зараз відома як Watchtower Bible and Tract Society, Inc. В інших країнах використовуються інші асоційовані корпорації, такі як Міжнародна асоціація студентів Біблії у Великій Британії та Канаді.

Свідки Єгови твердо вірять у Біблію, як у Старий, так і в Новий Заповіт. Вони вважають Біблію справжнім керівництвом для людини і визнають її найвищим авторитетом у питаннях, що стосуються Єгови Бога та Його намірів. Навіть назва «свідки Єгови» походить від слів пророка Ісаї (43:10;

44:8, Американська стандартна версія): «Ви є Моїми свідками, говорить Єгови».

Спосіб навчання і проповідування, який використовують свідки Єгови, є первісним. Тобто вони використовують оригінальний метод проповідування, запроваджений Великим Свідком Єгови, Христом Ісусом. Він і Його апостоли проповідували публічно і від дому до дому (Дії 20:1-20). Кожному правдивому християнському служителю Євангелія наказано слідувати їхніми стопами і робити те саме. (1 Петра 2:21; Луки 24:48; Дії 1:8; 10:39-42). Свідки Єгови проводять безкоштовні біблійні заняття в домівках людей. Вони йдуть ще далі, надаючи людям можливість отримати послання в громадських місцях. Свідки Єгови використовують книги та брошури у своїй проповідницькій роботі для зручності людей. Такі видання містять біблійні істини в постійній формі для вивчення зацікавленою особою в зручний для неї час. Біблійне навчання є справою свідків Єгови, і воно важливе для всіх, оскільки Біблія містить знання про Бога і Христа, необхідні для здобуття життя, як зазначено в Івана 17:3: «Життя ж вічне це те, щоб пізнали Тебе, єдиного правдивого Бога, та Ісуса Христа, що послав Ти Його».

Свідки Єгови мають громади або «компанії» по всьому світу. Для нагляду за діяльністю цих компаній Товариство «Вартової Башти, Біблії і трактатів» призначає кваліфікованих служителів. Крім того, Товариство відправляє мандрівних служителів як спеціальних представників Товариства, щоб вони регулярно відвідували різні громади і давали вказівки щодо служіння. Це не є розрізнена організація без контролю, а скоріше високоорганізована асоціація служителів.

Сподіваємося, що завдяки збільшенню європейського представництва Товариства в майбутньому можна буде ще ефективніше контролювати діяльність свідків Єгови та запобігти будь-якій можливості приписання злочинів місцевих сект «Вартової Башти» свідкам Єгови. У Бельгійському Конго в свідомості людей все ще панує велика плутанина щодо

місцевих рухів, але Товариство Біблії та трактатів «Вартової Башти» докладає всіх зусиль, щоб забезпечити належне європейське представництво та контроль. Розпад місцевих рухів «Вартової Башти» в Родезії після встановлення європейського представництва Товариством є достатнім доказом того, що вирішення проблеми в Конго полягає в наданні урядом дозволу європейським представникам Товариства в'їхати до Бельгійського Конго.

Щоб допомогти урядовцям Ньясаленду швидко розрізнити африканських свідків Єгови та корінний рух «Вартової Башти», в майбутньому перші будуть відомі та називатимуться лише свідками Єгови, а не представниками «Товариства Вартової Башти». Вони також матимуть при собі ідентифікаційний лист. Назва "Товариство «Вартової Башти» з видання Біблії та трактатів" буде використовуватися тільки при згадці про офіс Товариства в Блан-Ліро і, звичайно, про видавців літератури, яку використовують свідки Єгови.

Той факт, що понад 40 років тому деякі місцеві жителі отримали доступ до деяких публікацій Товариства англійською мовою і почали називати себе «Вартовою Баштою» або подібними назвами, навчаючи і практикуючи речі, які не мають ні найменшої схожості з біблійними істинами, викладеними у виданнях Товариства, звичайно ж, не є причиною для того, щоб ці видання продовжували бути забороненими згідно з Кримінальним кодексом, а свідкам Єгови в Ньясаленді відмовляли у можливості читати і вивчати матеріали, до яких мають доступ їхні брати в усіх інших країнах світу, і які вони використовують у своєму поклонінні Всевишньому Богу. Публікації Товариства Біблії та трактатів «Вартової Башти» не можуть бути засуджені через місцевий «рух Вартова Башта», за який Товариство не несе відповідальності, так само як і сама Біблія не може бути дискредитована і прихована від людей, якщо місцеві жителі мали примірники Біблії, а потім почали вчиняти беззаконні дії під назвою «Біблійний рух».

МИРНІ ПІДДАНІ ПІД ЧАС ЛЮДСЬКИХ УРЯДІВ

Якщо література Товариства "Вартової Башти" Біблії і трактатів така, що підбурює людей проти уряду, то свідки Єгови були б викриті в підбурюванні до заворушень і революцій по всьому світу, адже вони є на кожному континенті і на островах моря; але факти свідчать, що вивчення Біблії разом з публікаціями Товариства зробило свідків Єгови видатними сумлінними християнами і законослухняними громадянами будь-якої країни, в якій вони проживають. Їхня позиція чітко викладена в Щорічнику свідків Єгови за 1948 рік, настільки чітко, що ніхто не може її неправильно зрозуміти, а тим більше самі свідки Єгови:

Ці свідки, незалежно від того, якої національності вони є і в якій формі правління вони народилися, завжди дотримуються правил і законів цієї країни. Вони платять податки, розмовляють мовою цієї країни, приймають освіту, яку надають школи цієї країни. Вони підтримують усі закони країни, які повністю відповідають Божим принципам істини і праведності...

Незалежно від країни, в якій живе будь-який свідок Єгови, він всіляко підтримує Боже Царство і проповідує його. У цьому відношенні він є послом Христа. Будучи послом у цьому старому світі, але водночас не будучи його частиною, він, звичайно, не протидіє нинішнім урядам на землі; свідки Єгови також ніколи не намагатимуться боротися проти них. Вони не повинні боротися проти таких урядів. У них немає для цього жодних підстав...

А з книги «Нехай Бог буде правдивим», яка була опублікована в 1946 році і налічує понад 3 мільйони примірників лише англійською мовою, на сторінці 239 ми цитуємо:

«Свідки Єгови не є підривними і не беруть участі в підривній діяльності в країнах, де вони проживають. Вони не є сепаратистами, оскільки діють у цих країнах як посланці Божого Царства. Усі просвітлені народи гарантують свободу

поклоніння Всемогутньому Богу, яке вимагає, щоб правдивий слуга Єгови був служителем Його уряду. Людей усіх християнських націй навчають молитися про прихід Божого Царства на землю. Тому ті, хто як служителі проповідують, що відповідь Всемогутнього Бога на цю молитву вже близька, не виступають проти уряду країни, в якій ведеться така проповідь. Так само, як діяльність світських послів іноземних урядів не суперечить інтересам країн, в яких вони проживають, так і діяльність свідків Єгови не суперечить уряду жодної країни, в якій вони проживають.

Свідки Єгови зацікавлені в поширенні чистого поклоніння Всемогутньому Богу по всій землі. Вони користуються повною свободою поклоніння і свободою розповсюдження своєї біблійної літератури у Сполученому Королівстві та в усій Британській співдружності націй, а також у Бельгії, Франції та інших країнах світу, за винятком деяких африканських територій, Росії, Югославії та Іспанії, де їм відмовляють у повній свободі. Свідки Єгови визнають, що існують технічні розбіжності з ортодоксальними релігіями щодо значення деяких тверджень, викладених у Біблії, але не можна сказати, що ці розбіжності є підставою для відмови у фундаментальних правах на поклоніння та свободу преси. Свідки Єгови вірять у свободу поклоніння для всіх. Звичайно, не надто багато очікувати цього для себе».

Для додаткової інформації звертатися за адресами: Біблійне та трактатне товариство «Вартова Башта», Ньясаленд, поштова скринька 81, Блантайр; Північна Родезія, поштова скринька S, Лусака.

Південна Родезія: «Графтон», поштова скринька Саурстауншип, Булавайо Південна Африка: 623 Бостон Хаус, Кейптаун Бельгія: 28 Авеню Генерала Ейзенхауера, Брюссель

Веб-ресурси:

Сайт: teokrat.com

Бібліотека: teokrat.org

YouTube: [@teokrat](https://www.youtube.com/@teokrat)

Facebook: [@teokrat](https://www.facebook.com/@teokrat)

Instagram: [@jw_teokrat](https://www.instagram.com/@jw_teokrat)

Telegram: t.me/teokrat

Bastyon: [jehovahswitnesses](https://www.bastyon.org/jehovahswitnesses)

Якщо у вас виникли запитання або ви бажаєте отримати більше Біблійної літератури зателефонуйте чи напишіть нам на електронну пошту:

+38 (068) 800 19 80 +38 (095) 800 19 80

E-mail: teokrat.org@gmail.com

